Tilsyns-rapport 2026

Specialfritidsinstitutionen ved Øresundsskolen

Pædagogisk tilsyn i Københavns Kommune

Det pædagogiske tilsyn skal sørge for, at alle institutioner i Københavns Kommune fungerer godt og overholder gældende lovgivning. Tilsynet ser på dagligdagen i institutionen og på det pædagogiske arbejde med børnene.

Det årlige tilsyn består af:

- Et anmeldt tilsynsbesøg, hvor den tilsynsførende pædagogiske konsulent observerer det daglige arbejde med børnene ud fra en række observationskriterier[1].
- En faglig dialog med ledelse og repræsentanter for medarbejdere og forældre.
- En tilsynsrapport, der samler op på observationer og faglig dialog, og hvor der på baggrund af tilsynet gives en vurdering af den pædagogiske indsats.

Tilsynsrapporten præsenteres og drøftes som et fast punkt på det årlige forældremøde. Skolebestyrelsen orienteres desuden om tilsynsrapporten, og eventuelle opfølgningsindsatser drøftes på et fælles årligt møde mellem forældreråd og skolebestyrelse.

Den pædagogiske konsulent

Alle institutioner i Københavns Kommune har en pædagogisk konsulent tilknyttet. Den pædagogiske konsulent rådgiver og vejleder løbende institutionen om blandt andet pædagogik, faglig udvikling og forældresamarbejde.
Det er institutionens tilknyttede pædagogiske konsulent eller en anden konsulent fra områdeforvaltningen, der gennemfører det årlige tilsynsbesøg og skriver tilsynsrapporten.

Den bydækkende tilsynsenhed

For at understøtte uvildigheden i tilsynet er der i Københavns Kommune etableret en bydækkende tilsynsenhed, som ikke har løbende samarbejde med institutionerne. Tilsynsenheden deltager i 10% af tilsynene i tilfældigt udvalgte institutioner. Det er tilsynsenhedens opgave dels at kontrollere, at det pædagogiske tilsyn udføres som beskrevet i Københavns Kommunes tilsynskoncept, dels at bidrage med et uvildigt og udefrakommende blik i vurderingen af den pædagogiske praksis.

Hvis du vil vide mere

Har du spørgsmål til rapporten, er du velkommen til at kontakte lederen i institutionen.

Du kan læse mere om kvalitet og tilsyn samt opfølgning på tilsyn på Københavns Kommunes hjemmeside.

[1] I institutioner, der i et tilsynsår har fået vurderingen "Vedligehold indsats" i alle temaer, gennemføres i det efterfølgende tilsynsår ikke et ordinært tilsyn, men et Light-tilsyn. Light-tilsynet består af en vedligeholdelsesdialog, men der gennemføres ikke observationer, ligesom der heller ikke gives en vurdering af den pædagogiske indsats.

Læsevejledning

I rapporten på de kommende sider kan du læse konklusionerne fra det seneste tilsyn i institutionen.
I slutningen af rapporten finder du institutionens beskrivelse af opfølgning på sidste års tilsyn samt kommentarer til dette års tilsynsrapport. I bilaget til rapporten finder du institutionens selvregistrering, der omhandler lovgivningsmæssige og kommunale minimumskrav.

Tilsyn med den pædagogiske kvalitet

Tilsynet i Københavns Kommune føres ud fra en række kriterier, som er væsentlige for at skabe rammer for børnenes trivsel, læring, udvikling og dannelse. Kriterierne er kategoriseret under seks temaer med afsæt i Københavns Kommunes målsætninger for KKFO'er:

1. Samspil og relationer mellem børn og voksne
2. Børnefællesskaber og leg
3. Kommunikation og bevægelse
4. Forældresamarbejde
5. Sammenhæng i overgange
6. Evalueringskultur

Vurdering af indsats i tilsynsrapporten

Det pædagogiske arbejde i institutionen vurderes på baggrund af observationer og dialog om kriterierne i de seks temaer. For hvert tema giver den pædagogiske konsulent en vurdering af, hvordan institutionen skal arbejde videre med indsatsen med en af de fire kategorier nedenfor.

Institutionen skal *vedligeholde* indsatsen betyder, at institutionen skal fortsætte det gode pædagogiske arbejde og løbende udvikle deres praksis.

Institutionen skal *justere* indsatsen betyder, at institutionen skal fortsætte det gode pædagogiske arbejde og foretage nødvendige justeringer i deres praksis. Den tilsynsførende kan evt. give konkrete anvisninger på opfølgende tiltag.

Institutionen skal *ændre* indsatsen betyder, at institutionen skal foretage ændringer i deres praksis, og den tilsynsførende giver konkrete anvisninger på opfølgende tiltag.

Institutionen skal *iværksætte en ny* indsats betyder, at institutionen skal gøre noget væsentligt andet i deres praksis, end de gør i dag, og den tilsynsførende giver konkrete anvisninger på opfølgende tiltag.

Anvisninger og strakspåbud

I forbindelse med tilsynet kan den pædagogiske konsulent give en eller flere konkrete anvisninger på opfølgende tiltag. Eventuelle konkrete anvisninger på opfølgende tiltag skal efterleves af institutionen, og der følges op på disse ved næste års tilsyn.

Hvis den pædagogiske konsulent i forbindelse med tilsynet observerer konkrete enkeltstående forhold, der er skadelige for børns trivsel og udvikling kan forvaltningen udstede et strakspåbud. Et strakspåbud indebærer, at institutionen skal iværksætte tiltag, der med det samme ændrer uønsket praksis. Forvaltningen følger op inden for 14 dage. Strakspåbud kan også udstedes, hvis institutionen ikke lever op til et eller flere af de gældende lovkrav, retningslinjer, anbefalinger mv.

Opfølgning på tilsyn ved bekymring eller alvorlig bekymring

Københavns Kommune har fokus på at udvikle høj pædagogisk kvalitet for alle børn. I nogle institutioner kan der i perioder være behov for, at forvaltningen træder tæt sammen om og med institutionen for at understøtte dette arbejde. Når tilsynet giver anledning til bekymring for den pædagogiske kvalitet, igangsætter forvaltningen altid en *Særlig indsats til udvikling af pædagogisk kvalitet*.

En *Særlig indsats til udvikling af pædagogisk kvalitet* er et toårigt forløb, hvor institutionen arbejder målrettet med at udvikle rammerne for børnenes trivsel, udvikling, læring og dannelse. Forvaltningen understøtter i perioden institutionen med ledelsessparring, faglig opkvalificering og hjælp til at fokusere på de opgaver, der styrker relationer mellem børn og voksne.

Hvis forvaltningen på baggrund af tilsynet bliver alvorligt bekymrede for den pædagogiske kvalitet eller andre forhold i institutionen, vil der i forlængelse af tilsynet altid blive iværksat et *skærpet tilsyn* og udarbejdet en handleplan. Handleplanen beskriver kort og præcist, hvilke alvorligt bekymrende forhold der er konstateret, hvilke forandringer der skal ske i perioden med *skærpet tilsyn*, hvor hurtigt tiltag skal sættes i gang, samt hvordan og hvornår forvaltningen følger op. Det er institutionens ledelse, der er ansvarlig for at rette op på de forhold, der har givet anledning til den alvorlige bekymring, og forvaltningen sørger for, at institutionen får den hjælp og støtte, der er behov for i processen.

Når forvaltningen fører *skærpet tilsyn*, vil en pædagogisk konsulent komme på et eller flere uanmeldte tilsynsbesøg og foretage observationer af den pædagogiske praksis med fokus på de alvorligt bekymrende forhold. Det skærpede tilsyn ophæves, så snart institutionen har bragt orden i de forhold, som har givet anledning til at iværksætte det skærpede tilsyn.

Fakta om dette års tilsyn

Dato og tidspunkt for observationer: Der er observeret på begge matrikler og begge legepladser den 14. og 16. september i tidsrummet 13.15 - 16.00.

Faglig dialog blev afholdt d. 24-09-2026

Ved den faglige dialog deltog Ved den faglige dialog deltog forældrerepræsentant fra skolebestyrelsen, 4 pædagoger fra begge matrikler, lærer og pædagogisk vejleder, kkfo leder, skoleleder og pædagogisk konsulent.

Tilsynet er afsluttet d. 23-10-2026

Tilsyn er gennemført af pædagogisk konsulent Stine Fjelding Christensen

Generelle bemærkninger

Informationer om institutionen, observationer og faglig dialog, der vurderes at være relevante i forbindelse med det gennemførte tilsyn.

Øresundsskolen er på 2 matrikler og den ene i midlertidige bygninger, hvilket medfører udfordringer, herunder med organisering og indretning.

Beskrivelse af eventuelle strakspåbud

Eventuelle øvrige bemærkning og aftaler vedrørende opfølgning på tilsynet

Samspil og relationer mellem børn og voksne

Vurdering

Det vurderes på baggrund af observationer og faglig dialog, at institutionen skal justere indsatsen

Begrundelse for vurderingen

Under observationerne ses:

- Det pædagogiske personale er ofte imødekommende og lydhøre overfor børnene.
- Det pædagogiske personale er ofte tilgængelige for børnene og tilbyder trøst og omsorg, når børnene er usikre, bange eller kede af det.
- Det pædagogiske personale er ofte nærværende og fordybet i samspillet med børnene.
- Dialogen mellem børnene og det pædagogiske personale er ofte ligeværdig (det vil sige, at børnenes synspunkter også vægtes), og børnene er engageret.
- Læringsmiljøet bærer af og til præg af tydelig organisering, hvor personalet motiverer til det gode samspil mellem børn og voksne.

Det ses generelt på begge matrikler, at personalet er imødekommende og lydhøre overfor børnene. Der er en god tone, og det pædagogiske personale er tilgængeligt for børnene. Det observeres fx, at personalet hilser på børnene ved navn med rolige og venlige stemmer, når de kommer ind i et rum. I en situation, hvor et barn er ked af det og frustreret, er den voksne tæt på barnet og i øjenhøjde og siger: *"Nååh, lille ven, du ser lige ked af det ud."* Den voksne tager barnet i hånden og siger: *"Kom, vi går lige ud og får en kiks."* Den voksne er her opmærksom på barnets kropslige og følelsesmæssige udtryk og tilbyder trøst og omsorg. I en anden situation observeres en voksen, der gennem længere tid sidder sammen med et barn i kørestol og aer barnets hånd og arm, mens opmærksomheden og kommunikationen er rettet mod barnet.
Der ses også af og til eksempler på, at en tydelig organisering understøtter nærvær og gode samspil. I en gruppe med mindre børn er der samling, hvor de voksne har en tydelig rollefordeling. Én voksen leder samlingen, mens de øvrige voksne sidder tæt sammen med de børn, der har brug for støtte. Samlingen er tydeligt rammesat med yogamåtter i en rundkreds, og efter samlingen viser den voksne børnene en visuel aktivitetsplan for næste skridt i dagen.
Under observationerne ses samtidig situationer, hvor organisering og planlægning med fordel kan styrkes for at skabe flere muligheder for nærværende og fordybede samspil. På legepladsen ses fx, at aktiviteten med få justeringer kunne organiseres, så personalet i højere grad får mulighed for at understøtte stimulerende samspil med børnene. Der observeres også flere situationer, hvor børnene oplever skift mellem voksne. I en situation skifter tre forskellige voksne på omkring fem minutter omkring det samme barn i forbindelse med overgangen til eftermiddagsmad. I en anden situation drøfter tre voksne, hvem der skal blive sammen med et barn, der ikke skal med bus, mens barnet er til stede. Her kommer de voksne til at tale hen over hovedet på barnet.
Der ses forskel på, hvor tydeligt børnene guides gennem eftermiddagen. I nogle grupper understøttes næste skridt med en visuel plan og piktogrammer, mens det i andre grupper er mindre tydeligt, hvordan eftermiddagens aktiviteter og overgange er gjort forudsigelige for børnene. Observationerne peger på et fortsat behov for at have fokus på, hvordan en tydelig organisering og rollefordeling kan mindske antallet af skift mellem voksne og skabe bedre betingelser for nærværende og fordybede samspil med børnene.

I den faglige dialog fremgår det, at personalet genkender opmærksomheden på organisering omkring overgange og ventetid, særligt fremhæves det i forbindelse med busafgangene, selvom observationerne peger på en bedring siden sidste år. Der peges på, at nogle børn kan have lang ventetid, og der drøftes, hvordan organiseringen kan tilrettelægges, så ventetiden bliver mindre vanskelig for børnene. Personalet fortæller samtidig, at arbejdet med struktur og plan for eftermiddagen er et løbende fokus, og at der er sket en udvikling. Blandt andet er brugen af blå legeplads blevet ændret, hvilket opleves som en forbedring.
Der er en fælles opmærksomhed på betydningen af forudsigelighed og sammenhæng for børnene. Det drøftes, hvordan visuelle skemaer fra skoledagen i højere grad kan videreføres i KKFO-tiden, så børnene genkender strukturen og kan se, hvad næste skridt er. Personalet fortæller, at nogle grupper anvender piktogrammer og visuelle planer i KKFO-tiden, og

at børnene er optagede af disse. Samtidig fremhæves det, at børnene har forskellige behov for struktur, og at nogle børn har behov for mere støtte til at skabe overblik, særligt fordi de er trætte efter skoledagen.
I dialogen er der desuden fokus på, hvordan antallet af skift mellem voksne kan begrænses, og hvordan tydelige roller og mindre grupper kan understøtte dette. Det fremhæves, at det er vigtigt, at personalet har en fælles tilgang til aktiviteterne, så børnene oplever sammenhæng, også når lærerne går, og pædagogerne overtager. Der peges samtidig på et behov for at klæde nyt personale bedre på, så alle ved, hvad der skal ske i KKFO-tiden. En medarbejder formulerer det således: ”Jeg kan godt se, at når det er for ukonkret med KKFO-tid, er det der, den går galt – vi skal være bedre til at planlægge.” Der er således en fælles refleksion over, hvordan en tydeligere planlægning og organisering kan skabe større forudsigelighed, færre skift og bedre muligheder for nærværende samspil med børnene.

Eventuelle konkrete anvisninger på opfølgende tiltag

Der skal fortsat være fokus på at styrke organisering og rollefordeling, særligt i forbindelse med overgange og ventetid. En tydelig planlægning og færre skift mellem voksne skal skabe større forudsigelighed for børnene og bedre betingelser for nærværende og fordybede samspil

Børnefællesskaber og leg

Vurdering

Det vurderes på baggrund af observationer og faglig dialog, at institutionen skal ændre indsatsen

Begrundelse for vurderingen

Under observationerne ses:

- Det pædagogiske personale er af og til aktive og guider børnene til at deltage i positive samspil med hinanden i forskellige børnefællesskaber.
- Det pædagogiske personale hjælper af og til børn udenfor de sociale fællesskaber med at blive inddraget i samspil med andre børn.
- Der er af og til balance mellem børneinitierede lege og voksenplanlagte lege, aktiviteter og rutinesituationer.
- Det pædagogiske personale lytter ofte til børnenes oplevelser i vokseninitierede aktiviteter og lader disse få indflydelse på aktiviteten.
- De fysiske læringsmiljøer inviterer af og til til forskellige former for leg og understøtter børns lyst til at lege, udforske og eksperimentere.

Under observationerne ses flere gode eksempler på, at det pædagogiske personale skaber positive børnefællesskaber og inddrager børnene i leg og aktiviteter. Der ses voksne, som understøtter børnenes indbyrdes samspil og justerer aktiviteterne på baggrund af børnenes initiativer. Eksempelvis sidder en voksen gennem længere tid sammen med to børn og faciliterer en samtale mellem dem. Den voksne spørger fx: ”Var det en god tur til biblo?” og følger op på børnenes fortællinger og interesser. Den voksne er dermed med til at skabe en fælles opmærksomhed mellem børnene.
I en anden situation deltager to voksne i en stirrekonkurrence sammen med fire unge. De voksne er deltagende i legen, og der opstår en god stemning med grin og fælles opmærksomhed. Da en af de unge begynder at synge ”Teenagerne i bussen”, synger de voksne med, og en anden dreng stemmer i og siger: ”Det er sjovt”. Den voksne følger op på børnenes initiativ og inviterer videre til fælles aktivitet. Der ses også et eksempel, hvor et barn sidder alene og spiller klaver, og hvor en voksen understøtter et andet barns interesse i at deltage, så børnene får mulighed for at være sammen om aktiviteten.
Der observeres ligeledes eksempler på, at de voksne justerer vokseninitierede aktiviteter på baggrund af børnenes initiativer. Ved samling med de mindre børn begynder et barn at trampe, hvorefter den voksne inddrager initiativet og ændrer sangen til en ”trampesang”. Børnene inddrages efterfølgende i oprydningen. Der ses også vokseninitierede lege med variation i tempo, fx hvor der spilles på tromme og skiftes mellem at være vilde og at være stille.
Samtidig fremgår det ikke tydeligt af observationerne, at der i tilstrækkelig grad arbejdes bevidst med børnefællesskaber gennem hele dagen og på tværs af grupper og situationer. De voksne er ofte tæt på børnene og følger deres initiativer, mens der i mindre grad ses voksne, der selv går foran og aktivt skaber forbindelser mellem børnene. På legepladsen deltager de voksne fx i gemmelege på børnenes initiativ, men der observeres hovedsageligt børneinitieret leg. Der er dermed et udviklingspotentiale i højere grad at bruge de voksnes positionering til at understøtte og udvide børnenes fællesskaber.
Der ses også forskel på, hvordan børnene inddrages i rutiner og fælles aktiviteter. Enkelte steder opfordres børnene fx til selv at bære deres tallerken ud. Her kan der med fordel være fokus på, hvordan rutiner og praktiske opgaver i endnu højere grad kan organiseres som fællesskabende aktiviteter.
De fysiske læringsmiljøer varierer i kvalitet. I nogle grupper er der etableret mindre zoner, der inviterer til leg, ligesom der ses eksempler på vokseninitierede sanselege med vand og sand. Flere steder fremstår legezonerne dog mindre tydelige og inspirerende, og det kan være vanskeligt at se, hvad børnene kan lege, og hvordan de forskellige områder kan anvendes. Der ses enkelte steder legekøkken og mindre zoner, som giver mulighed for ro og fordybelse.
Observationerne viser gode eksempler på fællesskabende pædagogisk praksis, men det fremgår ikke tydeligt af observationerne, at der i tilstrækkelig grad arbejdes bevidst med børnefællesskaber gennem hele dagen og gennemgående i praksis.

I den faglige dialog fremgår det, at personalet kan redegøre for, hvordan der arbejdes med at understøtte børnefællesskaber, og personalet genkender opmærksomheden på betydningen af de voksnes positionering. Der er en fælles opmærksomhed på, at de voksne i højere grad skal gå foran og skabe forbindelser mellem børnene.

Forældrerepræsentanten fremhæver, at der skal være opmærksomhed på, hvordan de voksne kan understøtte mindre fællesskaber og skabe deltagelsesmuligheder for børn, som ellers kan komme til at stå udenfor, fx i større arrangementer som fastelavn.
Der peges samtidig på betydningen af at organisere aktiviteter i mindre grupper, så flere børn får mulighed for at deltage og opleve fællesskab. Sommerfesten nævnes som et eksempel, hvor personalet efterfølgende har reflekteret over, hvordan arrangementer kan tilrettelægges, så flere børn får mulighed for at deltage. Her drøftes blandt andet betydningen af lydniveau, overgange ind og ud af rum og muligheden for at begynde med mere rolige aktiviteter. Der peges også på mulighederne for at flytte aktiviteter ud i naturen.
Personalet genkender desuden opmærksomheden på de fysiske læringsmiljøer og peger på, at der er behov for at skabe mere indbydende og tydelige legezoner. Der er forsøgt med blandt andet legekasser til legepladsen, men personalet oplever, at børnene ikke altid anvender mulighederne. Samtidig fremhæves det, at ændringer i indretningen nogle steder allerede har haft betydning for børnefællesskaberne. I en gruppe har man fx ændret placeringen af bordene, hvilket har medført, at et barn nu sidder fysisk sammen med de øvrige børn og i højere grad er en del af fællesskabet.
Forældrerepræsentanten peger på, og der er en fælles refleksion over, hvordan rummene kan indrettes, så de i højere grad opleves som børnenes rum og understøtter børnenes muligheder for at deltage i fællesskaber, lege og fordybe sig.
Personalet peger samtidig på, at børnenes forskellige behov stiller krav til indretningen, og at der også er behov for at tænke de mindre birum ind som steder, hvor børn kan være og finde ro.
Endelig fremgår det, at der er behov for mere fælles refleksion på tværs af faggrupper og teams om de fysiske rammer, organisering og fælles rutiner. Personalet ønsker i højere grad at kunne inspirere hinanden og skabe en mere samstemt tilgang til, hvordan læringsmiljøerne understøtter børnefællesskaber og leg.
Den faglige dialog viser, at personalet kan redegøre for en opmærksomhed på børnefællesskaber og relevante pædagogiske greb, men det observeres ikke tilstrækkeligt i praksis. Der er derfor behov for at ændre indsatsen med fokus på, at de voksnes aktive facilitering af børnefællesskaber bliver mere gennemgående igennem hele dagen i den pædagogiske praksis.

Eventuelle konkrete anvisninger på opfølgende tiltag

Der skal arbejdes med at styrke de voksnes aktive rolle i at skabe og understøtte børnefællesskaber. De voksne skal i højere grad gå foran, skabe forbindelser mellem børnene og tilrettelægge aktiviteter og rutiner, der giver flere børn mulighed for at deltage i fællesskaber og lege.
Lad jer evt. inspirere til arbejdet med læringsmiljøer i materialet: Kompetencepakke Skole - Skab gode rammer for læringsmiljøet | Københavns Kommune

Kommunikation og bevægelse

Vurdering

Det vurderes på baggrund af observationer og faglig dialog, at institutionen skal justere indsatsen

Begrundelse for vurderingen

Under observationerne ses:

- Det pædagogiske personale agerer ofte som sproglige rollemodeller for børnene.
- Det pædagogiske personale arbejder ofte systematisk med sprogunderstøttende strategier.
- Det pædagogiske personale har af og til fokus på og anerkender andre udtryksformer end de verbale.
- Det pædagogiske personale agerer af og til som rollemodeller ift. bevægelse og brug af kroppen.
- Læringsmiljøet inviterer ofte til at fremme børns kendskab til naturen.

Det ses generelt, at de voksne er indlevende og nysgerrige i deres kommunikation med børnene. Der er flere eksempler på, at de voksne afstemmer og aflæser samspillet og giver plads til, at børnene kan komme til orde. I en situation prioriterer en voksen en længerevarende samtale med to børn og har samtidig blik for det barn, der ikke i samme grad som det andet barn tager initiativ til samtalen. Den voksne spørger blandt andet: ”Var det en god tur til biblo?” og understøtter dermed, at begge børn får mulighed for at deltage i samtalen.
Der ses også eksempler på, at personalet understøtter børnenes alternative kommunikation. Flere børn anvender PODD-bog under måltidet, og i en situation viser et barn den voksne i sin PODD-bog, at barnet gerne vil have et æble. Den voksne sætter ord på barnets kommunikation og siger: ”Du vil gerne have et æble.” Den voksne understøtter dermed barnets mulighed for at udtrykke egne behov og intentioner.
I en vokseninitieret leg ses det, at de voksne understøtter børnene i at indgå i dialoger, hvor de skiftes mellem at være i tale- og lytteposition. Der arbejdes således med turtagning og med at vente på tur. Når de voksne er tydeligt deltagende i aktiviteterne, ses flere børn koble sig på kommunikationen.
Samtidig ses der variation i, hvor konsekvent personalet agerer som sproglige rollemodeller for de børn og unge, der har behov for alternativ og supplerende kommunikation. Der anvendes skemaer, dagstavler, tegn til tale og andre visuelle støtter, men det ses ikke gennemgående, at aktiviteter og talesprog understøttes med visuel eller anden alternativ kommunikation. Vælgetavler og anden visuel understøttelse ses ligeledes kun af og til på legepladsen. Der er dermed behov for at styrke en mere ensartet kommunikationsunderstøttelse, så børnene møder relevante kommunikative muligheder på tværs af dagens aktiviteter og arenaer.
I forhold til bevægelse ses gode eksempler på, at de voksne igangsætter bevægelseslege og deltager fysisk sammen med børnene. Ved samling støtter de voksne og udvikler de fysiske lege, så børnene møder passende og interessante udfordringer. På legepladsen ses eksempelvis voksne, der løber med børnene og deltager aktivt i gemmeleg. De voksne giver gennem deres adfærd, mimik og engagement udtryk for bevægelsesglæde, og børnene kobler sig hurtigt på, når de voksne deltager aktivt.
Samtidig observeres der kun i mindre grad voksne, der selv initierer bevægelsesleg. De voksne er fordelt blandt børnene, men det fremstår til tider tilfældigt, hvordan de deltager, og hvilke børn der får mulighed for at indgå i en bevægelsesaktivitet. Når personalet positionerer sig tydeligt foran eller ved siden af børnene, ses en større deltagelse, fx som i eksemplet ved samling.
Observationerne viser desuden, at der kan gå muligheder for længerevarende samtaler og samspil tabt, når de voksne bevæger sig fra det ene til det andet, og børnene oplever flere skift mellem voksne. Når aktiviteterne er planlagte og vokseninitierede, og når de voksne positionerer sig tydeligt, ses et større fokus på samspillet og udvekslingen med børnene gennem talesprog, krop, gestik og mimik.
Samlet viser observationerne gode eksempler på, at personalet understøtter børnenes kommunikation, deltagelse og bevægelsesglæde. Samtidig er praksis ikke tilstrækkeligt ensartet. Der er særligt behov for at styrke anvendelsen af alternativ og visuel kommunikation, øge de voksnes initiativ til bevægelsesaktiviteter samt skabe en tydeligere organisering og rollefordeling, der giver de voksne bedre mulighed for at være nærværende og understøtte børnenes kommunikation og deltagelse.

I den faglige dialog fremgår det, at personalet er optaget af, hvordan legepladsen i højere grad kan blive et pædagogisk rum for kommunikation, bevægelse og fællesskab. Det drøftes, at nogle børn har mere gavn af at være på legepladsen, mens andre kan have større udbytte af fx en tur sammen med en voksen. Dialogen giver anledning til en nysgerrighed på, hvad der gør, at nogle børn ikke profiterer af legepladsen, og hvordan rammerne kan ændres, så flere børn får mulighed for at deltage.
Personalet genkender, at der kan gøres mere for at rammesætte særligt aktiviteter på legepladsen. Der peges blandt andet på, at enkle greb som aktivitetskasser, kridt eller andre konkrete materialer kan gøre det lettere for de voksne at sætte aktiviteter i gang. Det fremhæves samtidig, at vikarer skal klædes bedre på, så de også kender mulighederne og deres rolle på legepladsen. Forældrerepræsentanten peger ligeledes på, at aktivitetskasser placeret ved udgangene kan gøre det lettere at igangsætte aktiviteter, og at det kan have stor betydning, at blot én voksen tager initiativ til en aktivitet.
Der er en fælles refleksion over, at legepladsen for nogle børn ikke nødvendigvis opleves som en pause. Legepladsen kan være uforudsigelig og ukonkret, og mange voksne omkring børnene kan samtidig skabe uro. Personalet genkender, at de voksne nogle gange kommer til at give hinanden informationer og orientere sig mod hinanden frem for mod børnene. Der peges derfor på behovet for en tydeligere rollefordeling, hvor de voksne har forskellige funktioner og positioner, fx som karavanefører eller omsorgsgiver. Der er samtidig opmærksomhed på, at de voksne ikke klumper sig sammen, men er tydeligt fordelt omkring børnene.
Personalet reflekterer over, at der er forskel på, hvor detaljeret dagen struktureres i andre sammenhænge, og hvor lidt legepladsen nogle gange rammesættes. Der er enighed om, at dette kan være et relevant fokuspunkt, og der peges blandt andet på behovet for inspiration og fælles faglig udvikling i forhold til bevægelseslege og aktiviteter.
I forhold til kommunikation drøftes det, at det kan være vanskeligt at finde tidspunkter til at anvende PODD-bøgerne, og at de derfor nogle gange bliver glemt. Der er en opmærksomhed på, at børn, der kommunikerer nonverbalt, dermed risikerer ikke at få samme adgang til kommunikation som andre børn. Dialogen bevæger sig samtidig fra en forståelse af kommunikation som brug af en bestemt PODD-bog til en bredere forståelse af, at kommunikation er mange ting, og at visuelle støtter, konkreter, kropssprog, mimik og andre former for kommunikation kan være gavnlige for alle børn.
Samlet peger dialogen på, at personalet er bevidst om betydningen af kommunikation, bevægelse og tydelig organisering, men også ser behov for at styrke den fælles praksis. Der er særligt fokus på, hvordan de voksne kan have tydelige roller og positioner, så de i højere grad kan være tilgængelige for børnene, initiere aktiviteter og understøtte både verbal, nonverbal og alternativ kommunikation.

Eventuelle konkrete anvisninger på opfølgende tiltag

Der skal arbejdes med en mere ensartet anvendelse af kommunikationsunderstøttelse samt en tydeligere organisering af de voksnes roller, så der skabes bedre muligheder for kommunikation, bevægelse og nærværende samspil med børnene.
Lad jer evt. inspirere af materialet på intra Få styr på hverdagen i dagtilbud og KKFO med "Strukturkur" | Intra. Kontakt evt. konsulent for vejledning.

Forældresamarbejde

Vurdering

Det vurderes på baggrund af den faglige dialog, at institutionen skal vedligeholde indsatsen

Begrundelse

I den faglige dialog kommer det til udtryk, at:

- Fritidsinstitutionen og forældrene har altid eller næsten altid en ligeværdig og konstruktiv dialog om børnenes trivsel, læring og udvikling.
- Fritidsinstitutionen inviterer ofte forældrene ind i et mere intensivt og systematisk samarbejde om børn, der i kortere eller længere perioder har behov for et særligt fokus for at trives, lære og udvikle sig.
- Forældrerådet kender og inddrages altid eller næsten altid i deres opgaver.
- Forældrene møder i hverdagen altid eller næsten altid medarbejdere, der er imødekommende, og som samarbejder med forældrene i forhold til at understøtte barnets trivsel i familien.

I den faglige dialog fremgår det desuden, at der generelt opleves et godt og konstruktivt samarbejde mellem KKFO, skole og forældre. Forældrerepræsentanten fortæller, at der på skolebestyrelsesmøder har været dialog om forhold, som har givet anledning til bekymring blandt forældrene, og at der opleves en positiv udvikling i, at ledelsen samler op og inviterer til dialog. Dette opleves positivt fra et forældreperspektiv.
Samtidig fremgår det, at der fortsat er forskel på kommunikationen mellem de enkelte teams, herunder hvor meget og hvor ofte der kommunikeres med hjemmet. Forældrenes behov for information er forskellige, og nogle forældre efterspørger mere information end andre. Personalet er samtidig opmærksomt på, at børnene på specialområdet i mange tilfælde ikke i samme grad som andre børn kan fortælle deres forældre om deres dag, hvilket stiller særlige krav til kommunikationen mellem KKFO og hjem.
Der er flere forskellige kommunikationsformer i brug. Der sendes blandt andet ugebreve med information om ugens aktiviteter, og særlige forhold kommunikeres individuelt. Alle børn har en kontaktperson blandt lærerne, så forældrene ved, hvem de kan henvende sig til. Information deles i kontakttråden, og personalet har fokus på at signalere, at de er fælles omkring barnet. Der er desuden fokus på at ringe mere til forældrene frem for at antage eller konkludere på baggrund af egne observationer. KKFO-leder oplever, at det er blevet mere naturligt for personalet at tage telefonisk kontakt til hjemmet.
Dialogen peger samtidig på et ønske om at skabe en tydeligere fælles ramme for kommunikationen. Samtidig drøftes muligheden for at formulere en fælles grundpakke for kommunikationen, så der er en tydelighed om, hvad forældrene kan forvente på tværs af de enkelte teams. Det fremhæves at der udarbejdes en årlig samarbejdsaftale i de enkelte teams, hvor kommunikation med forældrene indgår, og skoleleder opfordrer til, at kommunikationen tilpasses det enkelte barns og den enkelte families behov.
I forhold til samarbejdet omkring børn, der i en periode har behov for et særligt fokus, fremgår det, at der afholdes netværksmøder, når et barn har det vanskeligt. Der arbejdes desuden med elevplaner og skole-hjem-samtaler to gange årligt. Personalet beskriver, at samarbejdet med forældrene fungerer godt, men der er ikke en fælles systematik for samarbejdet omkring børn i mistrivsel. Der er derfor en opmærksomhed på, hvordan samarbejdet kan gøres endnu mere systematisk, når et barn har behov for en særlig indsats.
Det fremgår desuden, at ledelsen har fordelt sig, så den er tættere på de enkelte teams. Der er en oplevelse af, at det har betydning for forældrenes mulighed for at blive hørt, og at der i sidste ende er mulighed for at gå til ledelsen, hvis forældrene oplever behov for yderligere dialog. Den tydelige og nærværende ledelse fremhæves som betydningsfuld.
Der er også gode erfaringer med at invitere forældrene ind i fællesskabet omkring KKFO'en. Der er stor tilslutning til blandt andet sommerfest og julefest, og nogle teams er begyndt at anvende små videoer på forældremøder for at give forældrene et indblik i børnenes hverdag og de aktiviteter, der foregår.
Samlet peger den faglige dialog på, at der er et godt og konstruktivt forældresamarbejde, hvor der er sket en positiv udvikling i forhold til dialog, tilgængelighed og ledelsens opfølgning. Samtidig er der fortsat forskel på kommunikationen i de enkelte teams. Der er derfor et fortsat fokus på at skabe en tydelig og fælles ramme for kommunikationen med hjemmet, samtidig med at kommunikationen tilpasses de enkelte børn og familiers forskellige behov.

Eventuelle konkrete anvisninger på opfølgende tiltag

Det anbefales at arbejde med at sikre en fælles og systematisk praksis for samarbejdet med forældrene, når et barn har behov for en særlig indsats.

Sammenhæng i overgange

Vurdering

Det vurderes på baggrund af den faglige dialog, at institutionen skal justere indsatsen

Begrundelse

I den faglige dialog kommer det til udtryk, at:

- Fritidsinstitutionen arbejder altid eller næsten altid systematisk og sammen med skolen med at sikre, at børn får gode og sammenhængende overgange fra dagtilbud til fritidsinstitution/ skole til fritidscenter.
- Fritidsinstitutionen/ skolen deltager altid eller næsten altid sammen med dagtilbud og fritidscenter i Stærkt Samarbejde og forholder sig aktivt og reflekterende til målene i samarbejdsaftalen.
- Fritidsinstitutionen skaber sammen med skolen af og til en sammenhængende overgang mellem skolens undervisningsdel og fritidsinstitutionen.
- Fritidsinstitutionen fremmer altid eller næsten altid børnenes kendskab til og samspil med andre typer af fritidstilbud, herunder idrætsforeninger og kulturtilbud.

I den faglige dialog fremgår det desuden, at Det fremgår, at der fortsat er en høj grad af systematik omkring de større overgange. Der arbejdes systematisk sammen med børnehaverne om at skabe en god overgang til skolen, blandt andet gennem oplæg i børnehaverne og samarbejde på tværs. Der er desuden fokus på at forberede børn og forældre grundigt på skolestart.
I årets dialog fremhæves det at 0.-klasserne først startede den 17. august, hvilket har givet mulighed for en længere og mere grundig forberedelse af skolestarten. Der er blandt andet afholdt to forældremøder med indskolingen, og der er gjort meget ud af, at indkøringen er vigtig. Der er samtidig skruet op for normeringen omkring skolestarten, så børnene får en mere tryg og sammenhængende overgang. Personalet oplever, at dette har medvirket til mindre pres på medarbejderne og gladere børn.
Der er også fokus på overgangen for børn, der starter i de multiple klasser, og på at kompetenceudvikle personalet, så der er de rette forudsætninger for at tage imod børnene. Der arbejdes desuden med videndeling og overlevering mellem klasserne, og personalet oplever, at der er en stor vilje til at give relevant viden om børnene videre, når de skifter gruppe eller klasse.
I forhold til overgangen, når børnene afslutter skolen, er der fortsat en klar systematik omkring udskolingskonferencer. Her informeres forældre og personale om de forskellige muligheder efter skolen, og der er blandt andet besøg fra UIU. Institutionen arbejder desuden aktivt med at skabe forbindelse til fritidstilbud gennem samarbejde med blandt andre Specialsport, Sparta og Paraatletikhold, så børnene får mulighed for at stifte bekendtskab med relevante fritidsaktiviteter.
Samtidig fremgår det af dialogen, at overgangen fra KKFO til hjem fortsat opleves som en udfordring, særligt i forbindelse med transporten med bus. Der er derfor behov for fortsat at undersøge, hvordan denne overgang kan tilrettelægges, så den bliver så sammenhængende og tryg som muligt for børnene.
Der ses en tydelig og velfungerende systematik omkring de større overgange, som løbende er blevet udviklet og kvalificeret. Der er samtidig sket en positiv udvikling i arbejdet med at skabe trygge overgange for børn og forældre, blandt andet gennem en grundigere forberedelse af skolestart, øget normering og systematisk videndeling.
Samtidig viser dialogen, at der fortsat er behov for at styrke de daglige og konkrete overgange mellem skole og KKFO, så børnene i højere grad oplever en sammenhængende dag. Da dette også tidligere har været et opmærksomhedspunkt, vurderes der fortsat at være behov for at justere indsatsen med fokus på at skabe større sammenhæng og forudsigelighed for børnene på tværs af dagen.

Eventuelle konkrete anvisninger på opfølgende tiltag

Der skal fortsat arbejdes med at styrke de daglige overgange mellem skole og KKFO samt fra KKFO til hjem, så børnene oplever større sammenhæng og forudsigelighed på tværs af dagen.

Evalueringskultur

Vurdering

Det vurderes på baggrund af den faglige dialog, at institutionen skal ændre indsatsen

Begrundelse

I den faglige dialog kommer det til udtryk, at:

- Fritidsinstitutionen arbejder ofte systematisk med trivsel og opfølgning.
- Fritidsinstitutionen arbejder af og til systematisk med at sikre ensartethed i kvaliteten af den pædagogiske praksis på tværs af afdelinger og matrikler.
- Der er etableret en evalueringskultur i fritidsinstitutionen, som af og til udvikler og kvalificerer det pædagogiske læringsmiljø.
- Fritidsinstitutionen arbejder ofte med at inddrage børnenes perspektiver i den løbende dokumentation og evaluering.

I den faglige dialog fremgår det desuden, at der løbende foregår evaluering i hverdagen. Personalet beskriver, at de evaluerer deres praksis dagligt, og at der på pædagogmøder arbejdes med fælles refleksion over, hvad der fungerer godt, og hvad der kan justeres. Elevplaner og mål for børnene evalueres flere gange årligt, hvor der følges op på, om børnene er i mål, og om der er behov for at justere indsatsen.

Samtidig fremgår det, at institutionen er optaget af at udvikle en mere fælles og systematisk evalueringskultur og af at hæve refleksionsniveauet. Der er blandt andet fokus på at undersøge, hvad der virker for hvilke børn, og hvem forskellige tiltag eventuelt ikke fungerer for. I den forbindelse peges der på, at evalueringen med fordel kan tage afsæt i et tydeligt formål med indsatsen: Hvad er det, børnene skal have ud af det, og hvilke tegn kan vi se efter, hvis indsatsen lykkes? Dette kan danne grundlag for en efterfølgende evaluering af, om det ønskede udbytte faktisk er opnået. Perspektivskifte nævnes samtidig som en måde at kvalificere den faglige refleksion på.
Der arbejdes også med at inddrage børnenes perspektiver i evalueringen. Personalet forsøger at inddrage så mange børn som muligt i trivselsvurderinger og anvender visuel understøttelse for at gøre det muligt for flere børn at komme til udtryk. Der er samtidig et ønske om at udvikle en mere systematisk tilgang til, hvordan børnenes perspektiver kan indgå i evalueringen af den pædagogiske praksis.
I dialogen fremkommer flere eksempler på områder, hvor personalet anvender evaluering og refleksion til at kvalificere praksis, blandt andet i forhold til de enkelte børns elevplaner, fysiske rammer, organiseringen af legepladsen, de voksnes placering og rolle, strukturerede pauser og børnenes deltagelsesmuligheder. Medarbejderne fremstår åbne og reflekterende og villige til at se på egen praksis og justere den. Samtidig fremgår det af dialogen, at der fortsat er behov for at styrke systematikken i evalueringsarbejdet. En tydeligere fælles systematik er væsentlig for at sikre, at evaluering i højere grad fører til fælles læring og justering af praksis og dermed understøtter en mere ensartet kvalitet gennem hele dagen og på tværs af grupper og matrikler.
Der ses tegn på en positiv udvikling i evalueringspraksis, idet der løbende foregår evaluering og faglig refleksion i hverdagen, og personalet i stigende grad er optaget af at undersøge effekten af de pædagogiske tiltag. Samtidig er evalueringskulturen fortsat under udvikling, og det fremgår ikke tilstrækkeligt tydeligt, at der arbejdes ud fra en fælles og systematisk tilgang til evaluering på tværs af grupper og matrikler.
Der er særligt behov for at styrke en fælles evalueringspraksis, hvor det tydeliggøres, hvad formålet med en indsats er, hvad man ønsker, at børnene skal have ud af den, hvilke tegn man ser efter, og hvordan evalueringen efterfølgende omsættes til justeringer i praksis. En sådan systematik skal samtidig understøtte, at erfaringer og viden fra evaluering deles og anvendes på tværs, så der skabes en mere ensartet kvalitet gennem hele dagen.

Eventuelle konkrete anvisninger på opfølgende tiltag

Der skal arbejdes med at etablere en fælles og systematisk evalueringspraksis, hvor formål, tegn og evaluering tydeliggøres, og hvor resultaterne anvendes til at justere praksis og skabe fælles læring på tværs af grupper og matrikler.

Lad jer evt. inspirere i følgende:
Bedre læringsmiljøer gennem evaluering og professionelt samarbejde | Københavns Kommune

Institutionens kommentarer

Institutionens beskrivelse af opfølgning på sidste års tilsyn

Her beskriver institutionens leder i korte træk, hvordan institutionen har arbejdet med opfølgning og eventuelle anvisninger i perioden siden sidste tilsyn

vi har haft stort fokus på børnefællesskaber - det fylder især i vores skoleferie- hvor vi er mere på tværs.
vi har fokus på organisering af personalet - hvem er sammen med hvem og hvornår
vi fokus på leg- hold KKFO aften med fokus på leg (inspiration)
ventetid imellem kkfo og bus.

Institutionens kommentarer til dette års tilsynsrapport

Institutionens kommentarer til tilsynsrapporten udarbejdes i institutionens forældreråd/den selvejende bestyrelse, hvor institutionen er repræsenteret med både et forældre-, et medarbejder- og et ledelsesperspektiv. Kommentarerne er således et udtryk for en tilbagemelding fra den samlede institution.

Hvilke resultater vil institutionen fremadrettet være særligt optaget af at ændre?
vil vil arbejde med
Organisering af personale
Organisering af børnene
Organisering af aktiviteter + hvordan bliver tiden på legepladsen mere fyldt med indhold og voksenstyret aktiviteter.
læringsmiljø - med første fokus på legepladsen + hvordan få vi skabe en fælles retning for læringsmiljøet.
forældre samarbejde - mere information omkring vores ferie

Hvordan vil institutionen imødekomme tilsynets eventuelle anvisninger på opfølgende tiltag?
vi bruger anvisningerne som inspiration og oversætter det nødvendige til vores kkfo.

Hvordan vil institutionen sikre, at en positiv udvikling fastholdes?
nogle temaer skal vendes på vores faglige ledelses møder - med fokus på det fælles stå sted for hele skolen
vi har et ønske om et " ensartet pakke til børn i mistrives " vi vil dele det med skole bestyrelsen , i ledelsen og evt. i MED hvis nødvendigt.
teamerne fra rapporten skal være på faglig ledelses møder, pæd. møder, og tilsynsgruppen skal være med et at udforme " vores arbejdsgang" med tilsynsrapporten med fokus på flere tager ansvar denne og den bliver levende

Bilag 1

Institutionens selvregistrering

Selvregistreringen omhandler lovgivningsmæssige eller kommunale minimumskrav og er udfyldt af lederen af fritidsinstitutionen forud for tilsynsbesøget.

Spørgsmål i selvregistrering	Lederens svar
Er de forsikringsmæssige forhold vedrørende institutionen afklaret?	Ja
Overholder institutionen reglerne for befordring af børn?	Ja
Overholder institutionen kravene i bekendtgørelse om legetøjsstandard?	Ja
Overholder institutionen reglerne om røgfri miljøer?	Ja
Overholder institutionen Sundhedsstyrelsens anbefalinger om smitsomme sygdomme hos børn og unge?	Ja
Overholder institutionen hygiejneregler for køkkener i børneinstitutioner?	Ja
Er der særlige sundhedsmæssige problemstillinger i institutionen?	Nej
Overholder institutionen Sundhedsstyrelsens anbefalinger om medicingivning?	Ja
Har institutionen en opdateret sorg og kriseplan? (6-18 års institutioner)	Ja
Har institutionen lokale retningslinjer for håndtering og forebyggelse af vold, trusler og krænkende adfærd?	Ja
Er institutionens lukkedage planlagt i overensstemmelse med Københavns Kommunes retningslinjer for lukkedage?	Ja
Hvor mange pædagogiske dage har institutionen afholdt i det forløbne år?	0
Overholder institutionen Københavns Kommunes retningslinjer for journalisering, arkivering og brug af netværksdrev?	Ja
Er der gennemført en APV i institutionen inden for de sidste tre år?	Ja

Har institutionen en beredskabsplan?	Ja
Gennemføres der to årlige brandøvelser i institutionen?	Ja
Følges brandøvelserne op af en skriftlig evaluering?	Ja
Gennemføres daglig visuel inspektion af legepladsen?	Ja
Gennemføres kvartalsvis driftsinspektion af legepladsen?	Ja
Er der gennemført legepladsinspektion af legepladsteamet inden for de sidste tre år?	Ja
Er eventuelle bemærkninger fra legepladstilsynet udbedret?	Ja
Lever institutionen op til Københavns Kommunes målsætninger for KKFO'er?	Ja
Har institutionen valgt at arbejde med temaerne i den pædagogiske læreplan for dagtilbud i perioden fra børnenes start i KKFO'en frem til skolestart??	Nej
Har institutionen valgt at arbejde med de seks kompetenceområder, der gælder for børnehaveklassen, i perioden fra børnenes start i KKFO'en frem til skolestart?	Nej
Har KKFO'en udarbejdet og offentliggjort en børnemiljø-vurdering inden for de sidste to år?	Ja